

राज्ञा-तार. 4, 195. 5, 449. भाग. P. 4, 15, 13. — partic. विराजित (könnte auch zum caus. gezogen werden) = राजित : तोरणेन विराजितं रङ्गम् MBh. 3, 2198. सुवर्णप्रङ्गिस्तु विराजितानां गवाम् 13, 2952. HARIV. 2422. 6880. 11790. R. 2, 100, 21 (108, 20 GORR.). 5, 13, 29. VARĀH. BṚH. S. 12, 2. शीलेन विराजितवर्णुणाः KATHĀS. 20, 117. 22, 251. 25, 15. भाग. P. 3, 23, 15. 8, 18, 3. Verz. d. Oxf. H. 151, a, 7. PAÑĀR. 1, 6, 15. 7, 29. गृहं क्री-
डारतिविराजितम् MBh. 4, 741. 7, 1567. युद्धं सिंहेनादविराजितम् 7068. 12, 12316. HARIV. 11861. R. 5, 13, 11. Kir. 5, 4. KATHĀS. 106, 46. ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन भाग. P. 5, 5, 13. PAÑĀR. 1, 3, 77. fg. 4, 57. ÇATR. 1, 296. — Vgl. विराज्. — caus. prangen machen, mit Glanz erfüllen, Glanz verleihen, erhellen; mit acc.: (गोकुलम्) विराजयति तं देशम् MBh. 13, 2699. विराजयन्नाजमुतो राजमार्गम् R. 2, 26, 2. R. GORR. 2, 38, 17. 3, 73, 55. भूतानि सर्वाणि विराजयत्सु (शीतांशुम्) 5, 11, 4. भाग. P. 5, 20, 13. व्यरा-
जयत वैदेही वेषम तत्सुविभूषिता । उच्यते ऽप्रुमतः काले खं प्रभेव विव-
स्वतः ॥ R. 2, 30, 18.
— अतिवि (अति वि) in hohem Grade prangen, — glänzen; med. MBh. 3, 2700. 11844. 11860. 11863. HARIV. 7078. R. GORR. 2, 2, 22. KĀM. NITIS. 3, 14.
— अधिवि vorherrschen, sich auszeichnen vor (acc.): सुकृत्ने क्यधिं श्रिया विराजतः RV. 1, 188, 6. अधिं त्रिपुष्ट उषसो वि राजति 9, 73, 3.
— अनुवि nachlenken: अर्नु प्रयाणामुषसो वि राजति der Bahn der Mor-
genröthe zieht er nach RV. 5, 81, 2.
— अभिवि 1) als Umschreibung von वि + राज् Nir. 11, 27 wohl re-
gieren. — 2) prangen, einen Glanz um sich verbreiten; med.: (नाराय-
णास्थानम्) भासयन्सर्वभूतानि सुश्रियाभिविराजते MBh. 3, 11861. 7, 3945.
न तत्र सूर्यस्तपति न सोमो ऽभिविराजते 12, 13862. HARIV. 6413. R. 2, 26,
10. भाग. P. 8, 3, 5. partic. राजित (könnte auch caus. sein) pran-
gend, in vollem Glanze stehend: दिव्यपुष्पापहारेण सर्वतो ऽभिविरा-
जितम् (आश्रमम्) MBh. 3, 11042. 12, 1546.
— संवि prangen: अर्नुनस्तु रणे राजन्योधयन्संध्यराजते MBh. 6, 5472.
— सम् walten über: सम्राजसमधराणाम् RV. 1, 27, 1. संराजितुम् P. 8,
3, 25, Sch. — Vgl. सम्राज्.
2. राज् (= 1. राज्), nom. राज् P. 3, 2, 61. 8, 2, 36. VOP. 3, 77. fg. 134.
1) m. Fürst, König AK. 2, 8, 1. H. 680. HALĀS. 2, 266. am Ende eines
comp.: अमर् MBh. 4, 1573. विदर्भ 3, 2524. दैत्य 3, 17, 23.
मतङ्ग MBh. 1, 5885. सर्व 2, 530. वादि 3, 14, 75. शङ्क 30 v. a.
die Muschel der Muscheln MBh. 7, 4170. 4172. — 2) m. N. eines Ekāha
KĀT. ÇR. 22, 10, 7. ĀÇV. ÇR. 9, 8, 21. PAÑĀR. BR. 19, 1, 1. LĀTJ. 9, 4, 1.
MAÇAKA 5, 1. — 3) m. ein Metrum von 4 Mal 22 Silben Ind. St. 8, 107.
111. — 4) f. N. einer Göttin: इन्द्राय प्र्याय्यश्चिनी राद् RV. 5, 46, 8. Nir.
12, 46. nach ŚĀS. = राजमाना. Ausserdem in den Formeln: इयं ते राद्
(= राड्य MAH.) VS. 9, 22. 18, 28. मूर्धासि राद् (= राजमाना MAH.) 14, 21.
राडसि TBh. 3, 11, 4, 10. — Vgl. अङ्ग, अधि, अप्र, अरण्य, इन्द्र,
उडु, एक, क्रतु, गिरि, गृध, ज्ञान, ज्येष्ठ, तृण, देव, धर्म, नाग,
(auch MBh. 4, 1125), परेत, पर्वत, भूत, मनु, मृग, पत, यम, वने,
विश्व, स्व.

राज्ञे m. am Ende eines comp. = राजन् Fürst, König, der Erste unter
seines Gleichen P. 5, 4, 91. VOP. 6, 37. विदर्भ 3, 2332. 2433. 2694.
शात्त्व 3, 7017. केकय 3, 1, 73, 2. 77, 17. वेदि 3, 20, 6. राजस 3, 17,

VI Theil.

6, 36, 6. नरराजसराजयोः राजा-तार. 3, 74. गन्धर्व 3, 11, 13. वानर
R. 1, 1, 60. कपोत 3, 9, 15. प्रुक 3, 10, 10. गिरि 3, 2441. व्यूह 30 v. a. die beste der Schlachtordnungen 6, 8062. Am
Ende eines adj. comp. f. आ P. 4, 1, 28, Sch. — Vgl. अन्त, अन्नि, अधि,
अमर्, आदि, अन्त, गृह, घट, तरु, तृण, देव, दि, द्वि, धर्म,
नन्त्र, नद, नाग, पर्वत, पम्, पितृ, पुरुष, पृथ्वी, प्रति, प्रेत,
प्लव, बाल, बुद्ध, बृहन्न, ब्रह्म, भुजग, भृङ्ग, मणि, मत्स्य, म-
दन, मनुष्य, मन्त्र, मर्म, मक्ता, मीन, मृग, मेघ, यम, यशो, युव,
योग, राज, विघ्न, शैल, सर्प, सिन्धु, सुख, सुर u. s. w.

राजसधि m. = राजर्षि भाग. P. 8, 24, 10.

1. राजर्षि (von राजन्) m. 1) regulus: चित्र इन्द्राज्ञा राज्ञां इन्द्र्येके पके
सरस्वतीमनु RV. 8, 21, 18. HARIV. 15181. 15185. 16099. Aus metrischen
Rücksichten auch schlechtweg für राजन् Fürst, König gebraucht: अ-
खिलराजकपूजिताङ्गि KATHĀS. 18, 405. विद्याधर 116, 91. भाग. P. 12,
1, 3. AK. 3, 6, 2, 27. Häufig am Ende eines adj. comp. (= राजन्): षोडश
MBh. 1, 832. KĀM. NITIS. 8, 22. मानिताखिल 44, 133. 171. स-
MBh. 9, 1184. 14, 2248. Spr. 519. KATHĀS. 12, 185. 33, 74. 56, 131. Vgl.
अ, धातु, भृङ्ग, मक्ता. — 2) N. pr. verschiedener Männer LALIT. ed.
Calc. 295, 5. राजा-तार. 7, 26. 8, 2842. 2846.

2. राजक (wie oben) n. eine Menge von Fürsten, — Königen P. 4, 2,
39. VOP. 7, 19. AK. 2, 8, 1, 3. H. 1417. Kir. 2, 47. MĀR. P. 109, 6. KĀVĀD.
3, 25. BHATJ. 2, 52.

राजकथा (1. राजन् + क) f. Geschichte der Fürsten, — Könige राजा-
तार. 1, 11, 14.

राजकदम्ब m. angeblich = कदम्ब H. 1138, Sch. nach ÇĀTĀDĀ. im
ÇKDR. eine Kadamba-Art.

राजकर्ण m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 113, b, 38.

राजकन्यका f. Fürstentochter, Prinzessin KATHĀS. 25, 2. 28, 111. 36,
20. राजा-तार. 2, 148.

राजकन्या f. dass. R. 1, 77, 29. 5, 31, 7. KATHĀS. 7, 74. 16, 19. 24, 81. 30,
36. 31, 8. भाग. P. 9, 6, 43. गन्धर्वपत्न्यसुरकिंनर 4, 48.

राजकर m. der dem König darzubringende Tribut WILSON.

राजकर्कटी f. eine Gurkenart, = चीनाकर्कटी राजा. im ÇKDR.

राजकर्पा m. WEBER, Nax. 2, 391. nach COLEBROOKE Misc. Ess. II, 322,
Tafel Elephantenzahn.

राजकर्तृ m. Königsmacher; pl. diejenigen Personen, welche den
König auf den Thron setzen (nach ŚĀS. Vater, Brüder u. s. w.), AIR. BR.
8, 17. R. 2, 70, 1. auch 67, 1 ist mit der ed. Bomb. so zu lesen st. राड्य
bei SCHL. — Vgl. राजकृत्.

राजकर्मन् n. 1) ein dem Fürsten zu leistender Dienst M. 7, 125. किं
गजेन प्रभिन्नेन राजकर्मण्यकुर्वता Spr. 673. — 2) So ma-Handlung KAUC. 3.

राजकलश m. N. pr. eines Mannes राजा-तार. 7, 20. fgg.

राजकला f. der 16te Theil der Mondscheibe, Mondsichel ŚĀS. D. 18, 21.

राजकलि s. u. 1. कलि 1) e).

राजकशेरु m. (wenigstens nicht n.) Cyperus rotundus HĀ. 193. n. die
Wurzel von Cyperus pertenuis Roxb. AK. 3, 4, 25, 190.

राजकार्य n. eine Obliegenheit des Fürsten, Staatsgeschäft MBh. 4, 2263.
KATHĀS. 18, 81. R. 1, 7, 2. Hir. 87, 17.

20*